

عنوان مقاله:

مروری بر خواص جداگرهای ژئوتکنیکی مستقر در زیر شالوده ساختمانها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد مهرپویان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی ژئوتکنیک دانشگاه شاهد

محمدحسن کرمی - استادیار گروه مهندسی عمران دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

مقاومت سازهها در برابر زلزله به عوامل مختلفی نظیر طراحی مناسب اسکلت سازه و نوع زمین زیر سازه و بکارگیری احتمالی تجهیزات ویژه برای کاهش اثر زلزله بستگی دارد. ساختار تشکیل دهنده خاک زیر شالوده متناسب با نوع سازه مستقر بر آن، حرکت زلزله و شرایط خاک می تواند رفتاری متفاوت از خود نشان دهد. جداگرهای لرزههای ژئوتکنیکی، منعطف یا لغزنده، به منظور کاهش اثر حرکات زمین بر سازه، بین سازه و فونداسیون قرار می گیرند. این نوع جداگرها بیشتر به کمک مصالح ژئوتکنیکی (به صورت طبیعی یا بهسازی شده) در زیر یا مجاور شالوده برای افزایش کارایی و ایمنی سازهها در برابر زلزله، احداث می شوند. جداگرهای ژئوتکنیکی با ویژگی جذب انرژی بالا، انرژی زلزله را مستهلک کرده و باعث افزایش تابآوری سازه در برابر حرکت زلزله و کاهش حرکت سازه می گردند. جداگرهای ژئوتکنیکی اغلب به سبب کارپذیری آسان، سادگی، سهولت اجرا، بکارگیری مواد بازیافتی و به خصوص اقتصادی بودن بکار گرفته می شوند. در این پژوهش به معرفی و بررسی جداگرهای ژئوتکنیکی و پژوهش های مختلف انجام شده تا کنون در خصوص آنها پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

جداگر ژئوتکنیکی، مخلوط خرده لاستیک-ماسه، ضایعات لاستیک، میرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960651>

